

După o zi întreagă de treabă prin casă și prin curte, să dai de mâncare la animale, să mături bătătura, să gătești ceva de-ale gurii și câte și mai câte ... - seara, înainte să se culce, tanti Florica se așeză în genunchi la marginea patului să spună rugăciunea de seară.

Apoi, după ce s-a așezat în pat, a început să se gândească așa:

„Tii, ce bine ar fi dacă aș avea și eu un oaspete mai de seamă la mine în casă! Nu-i vorba că, atunci când fac pomenile pentru răposatu', vin cu drag toți oamenii din sat.

Mâncarea mea e bună și gustoasă, vasele toate curate de sclipesc, iar sătenii sunt toți mulțumiți. Copiii mai ales, că le dau cozonac și colivă. Dar m-aș bucura tare mult dacă

mi-ar călca și mie pragul un musafir mai de soi, cineva mai important!”

